

H. Peygamber (s.a.v.) veda haccında “**Şeytan artık kendine ibadet edilmesinden ümidini kesmiştir. Fakat sizin hafif gördüğünüz bazı günâhları işlemenizden de hoşnut olur. Ey insanlar! Onun şerrinden Allâh (c.c.)’a sığınınız. Ben size miras olarak öyle bir şey bırakıyorum ki, eğer ona yapışırsanız ebediyyen şaşmaz, yolunuzu kaybetmezsiniz. O da Allâh (c.c.)’nun kitabı, Peygamberinin sünnetidir. Her müslüman diğerlerinin kardeşidir. Müslümanlar kardeşirler. Hiçbir kimseye kardeşinin malını yemek helâl değildir. Ancak kardeşi isteyerek verirse olabilir. Birbirinize zulmetmeyin ve benden sonra tekrar küfre dönüp birbirlerinizin boynunu vurmayın**” buyurdu.

H. Peygamber (s.a.v.), Mina’daki Hayf mescidinde bize bir hutbe irad ederek Allâh (c.c.)’nun şanına yakışır bir şekilde onu medhi senâ ettikten sonra şunları söyledi: “**Kim ki ahireti hedef alırsa, Allâh (c.c.) onun işini rast getirir. Onu tok gözlü yapar. İstemediği halde dünya onun eline gelir. Kimin hedefi de dünya ise, Allâh (c.c.) onun işlerini dağıtır. Onu aç gözlü yapar. Dünyada, ancak ona taksim-i ezelide taksim edilen rızık gelir.**”

Allâh Rasûlü (s.a.v.) Mina’da Hayf Mescidinde bir hutbe irad ederek şöyle dedi: “**Allâh (c.c.), benden bir hadisi dinledikten sonra onu başka bir kardeşine nakleden bir kimsenin yüzünü nurlandırır. Üç şey vardır ki, bir müslümanda bulunduğu zaman onun kalbine hiyanet girmez. Onlar da şudur: Âmeli halisan Allâh (c.c.) için yapmak, idarecilere nasihatla bulunmak ve müslümanların cemaatinden ayrılmamak. Çünkü onlara, müslümanların duaları arkalarından siper olur.**”

H. Peygamber (s.a.v.) kulağı kesik devesinin sırtında, ayaklarını üzengilere koymuş sesini halka duyurmak için bazen üzengiler üzerinde ayağa kalkıyor ve yüksek sesle; “**Rabbinize ibadet edin, beş vakit namazı kılın. Ramazan orucunu tutun. Başınıza geçene itaat edin ki, Râbbinizin cennetine girebilesiniz.**” diye buyurmuştu.

(Muhammed Yusuf Kandehlevi, *Hayatu’s-Sahabe*, c.3, s.151-156)